

mange Fag overhovedet i Praksis: ikke ser saa frygteligt ud som i hans Fantasi. Tager man f. Eks. de Fag, der gives i Ungdomsskolen, saa kunne de jo tælles op paa flere Maader. Der staar f. Eks. et Fag: Naturhistorie, der godt kunde have været talt op som to Fag: Botanik og Zoologi. Naturlæren kunde være talt op som flere Fag, som Fysik og Kemi eller endnu flere: Kemi, Elektricitetslære, Varmelære, Bevægelseslære osv., det kan tælles op paa mange Maader, og ligesaa kan man samle disse Fag i Faggrupper. Som det staar i Loven, afgøres der intet i den Henseende, men der er en Mulighed, som Loven tilsteder, og det er den, at man ikke arbejder med alle Fagene samtidig paa samme Trin i Skolen, det er en Tanke, der fra flere Sider i vor Skoleverden ofte er bragt frem, at man i og for sig godt kunde indrette det saaledes, at i det halve Aar, man arbejdede med Kemi, tog man ikke Naturhistorie op, i det halve Aar, man arbejdede med et geografisk Emne, kunde man lade Fysikken ligge; der er mange Muligheder i den Henseende, som staa aabne for Fremtiden, og hvor denne Lov ikke lægger Hindringer i Vejen for, at man bærer sig fornuftigt ad i det hele taget. Maa jeg bede det høje Ting huske paa, at det allerbedste, nogen Undervisningslov kan gøre, er: ikke at lægge for mange Hindringer i Vejen for, at man bærer sig fornuftigt ad. Der kan jo nemlig ikke til nogen Tid være eller komme frem i Skolens Arbejde mere sund Fornuft og mere Frisind, end dens Lærere ere i Besiddelse af. Mere kan der ikke komme, men der kan godt komme mindre, nemlig gennem en Lovgivning som den, vi i Øjeblikket have, der hindrer Skolens Lærere i at gøre deres Arbejde og lægge deres Planer saa forstandigt, som de nu have Hoved og Hjerte til.

Til det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) har jeg saa kun et Par Bemærkninger. Hans Indvendinger mod Ændringsforslag under Nr. 21 og 22 synes mig ikke at have meget paa sig. Der var i en enkelt af hans Bemærkninger noget af den gamle Latinovertro, som om det gjorde noget væsentligt for den Lethed, hvormed man tilegner sig de nyere Sprog, om man kan Latin eller ikke. Det er noget, man i gamle Dage troede meget paa, men som rigtignok de fleste, der give sig af med Sprogundervisning, nu ere komne temmelig langt fra. Naa, den Diskussion skal jeg ikke tage op igen, men naar han fandt det saa overordentligt betænke-

ligt, at man ved een Skole begyndte med Latin et Aar, før man begyndte ved en anden, og at man derved ikke fik det ensartet, saa vil jeg sige: helt ensartet faar man det ikke, men det har man heller ikke nu, og dog gaar det godt. Ved Hauchs Latin- og Realskole, som i sin Tid eksisterede her i Byen, begyndte man Latinundervisningen 1 Aar senere end i de andre Skoler, og det samme er Tilfældet med Slomanns Skole, og det har ikke voldet saa stort Besvær. Naar en Elev gik fra den ene Skole til en anden — det bør jo ikke finde alt for hyppigt Sted — fik han lidt Ulejlighed, men det kommer man dog over. Og hvorfor tilstræbe at faa det i den Grad uniformeret over det hele, saa vi have akkurat den samme Læseplan for alle Skoler i hele Landet! Det kan tiltale en, der har Lyst til Regereri, men det er nu alligevel ikke den Vej, vi Danske bør stræbe hen. Det, saaledes at dræbe eller sætte Snørliv om Skolernes Frihed, er ikke naturligt og ikke godt for os her i Landet; hellere maa vi inden for de Rammer, Loven maa trække, have saa megen Frihed, som det kan lade sig gøre at have. Jeg deler ikke Respekten for dette uniformerede Ideal, jeg tror heller ikke, at det høje Ting gør det, og ved vore Ændringsforslag under Nr. 21 og 22 synes jeg, der er vundet en stor Del. Der er nemlig vundet det, at vi kunne vente, at Skolerne vokse sig bort fra, at den nysproglige Linie har Latin i Mellemskolen. Der er aabnet en Mulighed her, som jeg er sikker paa, at det høje Ting her regner for ønskelig.

Om de Spørgsmaal, der særlig vedrøre Pigeskolen, skal jeg ikke udtale mig, for der vil jo foreligge Emne til 3die Behandling.

Til det ærede Medlem for Verninge (Holm) havde jeg naturligvis megen Lyst til at sige et Par Ord, men efter den højt-ærede Ministers Svar angaaende Realskolerne, kan jeg lade det meste af det ligge. Jeg vil kun fremdrage her, at af de 3 Slags Skoler, Folkeskolen, Realskolen og Latinskolen, som danne Hovedgrupperne i vort Skolevæsen, og som ved denne Lov skulle bringes i nærmere Forbindelse, røres ikke hver især i lige Grad af denne Lov. Det er klart, at naar man skal bringe 3 hidtil adskilte Skoler i nærmere Forbindelse, maa man lempe noget paa Organisation, enten af den ene af dem, eller af de to af dem, eller af dem alle tre. Lad os nu se, i hvilken Grad disse Skoler direkte ændres ved denne Lov. Saa er